

РЕШЕНИЕ

№ 7352

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5684** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на Р. Г. В. от [населено място], чрез адвокат Н. Й. от САК, срещу Решение № 1642 от 07.04.2023 г. по НАХД № 20221110213447/2022 г. на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) №Р-10-216-21.09.2022 г. на Заместник председателя на КФН, с което на основание чл. 351, ал.1, т.3 от КСО е наложено административно наказание „глоба“ в размер от 3 000 лева за нарушение на чл. 177, ал.2, т.2, във връзка с §1, ал.2, т. 3, б. „а“, подб. „аа“ от ДР на КСО.

С касационната жалба се иска отмяна на решението и потвърденото с него НП, като се посочва, че СРС не е разгледал отправеното възражение за липса на заповед за проверка на наказаното лице. Аргументира се, че проверки могат да бъдат извършвани само от определени с нарочна заповед лица, което в процесния случай не е налице. Жалбоподателят посочва, че предмет на шест сделки по изброени НП, между които и процесното, са активите на един и същи фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване - универсален пенсионен фонд „Ц. СИЛА“, управляван от ПОАД „ЦКБ СИЛА“ АД, а не на различни фондове за ДПО, както е възприел СРС. Дяловете на предприятията за колективно инвестиране представляват „финансови инструменти“, съгласно легалното определение и в процесния случай са били активи на УПФ „Ц. Сила“, съгласно чл. 176, ал.1, т.12 от КСО. Тъй като сочената за нарушена разпоредба въвежда забрана за придобиване на активи / в множествено

число/ на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване / ДЗПО/ от свързани с пенсионно-осигурителното дружество лица, следва, че предметът на сделките е еднакъв – активи на УПФ „ЦКБ СИЛА“ АД. Прави извод, че се касае за допустителство за едно и също нарушение на чл. 177, ал.2, т.2 от КСО във връзка с §1, ал.2, т.3, б.“а“, подб. „аа“. От ДР на КСО; извършено е нарушение от едно и също юридическо лице „З. „ЦКБ ЖИВОТ“ ЕАД , свързано с едно и също пенсионно осигурително дружество – ПОАД „ЦКБ СИЛА“ АД; нарушенията са от една и съща дата с активи на едно и също ЮЛ – УПФ „ЦКБ СИЛА“ АД, управляван от едно и също пенсионноосигурително дружество ПОАД „ЦКБ СИЛА“ АД чрез един и същи посредник „Реал финанс“ АД. Прави извод, че ако изобщо е налице нарушение, то е едно, а не б отделни такива. Счита, че са налице множество противоречия и взаимно изключващи се обстоятелства относно изпълнителното деяние и качеството му спрямо нарушението – допустител или извършител. Твърди противоречия между словесното описание на нарушението и правната му квалификация, което намира за съществено нарушение, препятстващо правото на защита на обвиненото лице. Посочва, че в АУАН не е констатирано допустителство, а лицето е уличено като извършител. Сочи, че нарушение в тази форма се излага за първи път в открито съдебно заседание. Сочи, че това несъответствие е налице и между АУАН и НП.

Не споделя извода на съда и относно датата на нарушението. Съдът приел, че сетълментът на сделката е темпорално отнесен към дата 30.12.2021г., като приел, че тогава е завършен фактическият състав по придобиването. Посочва, че на 30.12.2021г. Р. В. не е извършила каквото и да е действие/ бездействие , а вмененото деяние , ако се приеме за нарушение, е осъществено на 23.12.2021г. Навежда и нарушение на материалния закон, неправилно преценен от СРС. Невярно счита твърдението на съда, че страните по сделката са предварително известни, напротив – сочи, че видно от писмо № 99999-2022-5/06.1.2022г. на инвестиционния посредник на продавача по сделката „АБВ инвестиции“ ЕАД Р. В., нито в лично качество, нито като представляващ дружеството е узнавала коя е отсрещната страна по сделката. Съгласно писмо №1050/17.11.2022г. от Централен депозитар АД е видно, че не е известно съществуващо задължение от нормативен акт за уведомяване на клиенти на инвестиционни посредници за насрещната страна по борсова сделка или такава, сключена на друго организирано място за търговия. Сочи, че сделката е сключена в условия на анонимност, поради което Р. В. не е знаела и не е имало как да знае коя е насрещната страна по сделката, като плащането е извършено до „Централен депозитар“ АД, отговорен за сетълмента на финансовите инструменти. Аргументира, че същото е констатирано и от актосъставителя, но не е отчетено и съобразено в производството пред органа и СРС. Сочи наличие и на маловажност на нарушението. В проведеното съдебно заседание касаторката се представлява от адв. Й., която поддържа жалбата. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата. Представя писмени бележки и претендира разноски.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящият състав на АССГ намира касационната жалба за допустима, като подадена в срок и от правнолегитимирано лице, при надлежно удостоверена представителна

власт.

Разгледана по същество, същата се явява основателна, при съобразяване на следното: СРС, за да постанови оспорения в настоящото производство акт е възприел следното от фактическа и правна страна.

При осъществявания от КФН ежедневен дистанционен надзор за спазване на нормативните изисквания при инвестиране средствата на фондовете за допълнително пенсионно осигуряване било установено, че през месец декември на извънборсов пазар (ОТС) са сключени множество сделки за продажба на дялове на колективни инвестиционни схеми по чл. 176, ал. 1, т. 11 КСО, от името и за сметка на управлявания от ПОАД „ЦКБ СИЛА“ АД, универсален пенсионен фонд. Посочените сделки били сключени, чрез посредничеството на инвестиционните посредници „АБВ инвестиции“ ЕАД и „Реал финанс“ АД. С цел извършване на дистанционна проверка за спазване на изискванията на чл. 177, ал. 2 КСО, във връзка с посочените по-горе констатации, касаещи финансовите инструменти по чл. 176, ал. 1, т. 11 КСО, били изпратени писмо с изх. № РГ-03-176-1/31.01.2022 г. до Р. Финанс“ АД и писмо с изх. № РГ-03-190-6/31.01.2022 г. до „АБВ инвестиции“ за сделките, сключени на извънборсов пазар през месец декември 2021г., с цел - установяване на насрещните страни по тях. С писмо с вх. № РГ-03- 190-6/08.02.2022г. инвестиционният посредник „АБВ инвестиции“ ЕООД предоставил нареждане № 36170042265/23.12.2021г. за продажба от името и за сметка на управлявания от ПОАД „ЦКБ СИЛА“ АД УПФ „Ц. СИЛА“ на извънборсов пазар на дялове на договорен фонд „Златен лев Индекс 30“, управляван от УД „Златен Лев Капитал“ АД, с ISIN код на емисията: BG9000002097 за 188 600 броя дялове, при единична цена 1,6171 лева и обща стойност на сделката 304 985,06 лв. От потвърждението за сключената сделка било установено, че същата е сключена на 23.12.2021г. в 18:59:33ч., с дата на сетълмент 30.12.2021г. От цитираното писмо на „АБВ инвестиции“ ЕООД било установено също така, че като насрещна страна по сделката е посочен инвестиционният посредник „Реал финанс“ АД. С писмо изх. № РГ-03-176-1/07.03.2022г. била изискана от „Реал финанс“ АД допълнително информация и документи за гореописаната сделка. В тази връзка, с писмо с вх. № РГ-03-176-1/11.03.2022г., посредникът предоставил Нарездане за покупка № 40663023291/23.12.2021г., с което ЗАЕД „ЦКБ ЖИВОТ“ ЕАД подало на извънборсов пазар нареждане за покупка на дялове на договорен фонд „Златен лев Индекс 30“, управляван от УД „Златен Лев Капитал“ АД с ISIN код на емисията: BG9000002097 за 188 600 броя дялове, при единична цена 1,6171 лева и обща стойност на сделката 304 985, 06 лв. От потвърждението за сключената сделка било установено, че същата е сключена на 23.12.2021г. в 18:59:33ч., с дата на сетълмент - 30.12.2021г. От нареждането за покупка, от потвърждението за сключената сделка, както и от съпътстващата ги декларация по чл. 66, ал. 2 ЗМИП било установено, че документите са били подписани от изпълнителния директор на З. „Ц. ЖИВОТ“ Р. В., заедно с прокуриста на дружеството – К. В..

В хода на извършената проверка на обстоятелствата, свързани с горепосочената сделка за продажба на дялове на договорен фонд, била извършена и проверка за свързаност между ПОАД „ЦКБ СИЛА“ АД, управляващо пенсионния фонд и купувача – З. „Ц. ЖИВОТ“. При справка, направена в Търговския регистър и регистъра на юридически лица с нестопанска цел при Агенция по вписванията по партидата на З. „Ц. ЖИВОТ“, било установено, че едноличен собственик на капитала е „ЦКБ ГРУП“ ЕАД, т.е. последното дружество упражнява пряко контрол, спрямо

другото дружество, по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4 буква „а“ от ДР на КСО, тъй като могло да упражнява повече от половината от гласовете в общото събрание на акционерите на З. „Ц. ЖИВОТ“. С оглед проверка на актуалното състояние на акционерните участия на всички пенсионноосигурителни дружества, с писмо изх. № 09-6-11/25.01.2022г. били изискани извлечения от акционерните книги на дружествата към определени дати, в т.ч. и към 23.12.2021г. и 30.12.2021г. С писмо, вх. № 09-6-11/28.01.2022г. „Централен депозитар“ АД представил изисканата информация, в т.ч. и извлечения от акционерната книга на ПОАД „ЦКБ СИЛА“ АД. От представения Акт за актуално състояние от „Централен депозитар“ АД към 23.12.2021г. и към 30.12.2021г. акционери в Ц. „СИЛА“ АД с над 5% от капитала били „ЦКБ ГРУП“ ЕАД - с 50,04 %, „ИНВЕСТ КЕПИТЪЛ“ АД - с 24,82%, „ПРОУЧВАНЕ И ДОБИВ НА НЕФТ И ГАЗ“ АД - с 9,71% и ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД - с 7,68%.

Въз основа на тази фактическа обстановка СРС направил следните правни изводи: Съдът констатирал, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Приел за редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. Приел доводите на жалбоподателя за наличие на съществени процесуални нарушения са неоснователни.

Не приел възражението *non bis in idem*, тъй като дори повърхностен прочит на наличните по преписката наказателни постановления налагал извод, че независимо от съвпадението в датата на деянията, касае се за придобиване на активи на различни фондове за ДПО, т. е. за самостоятелни търговски сделки (въз основа на различни нареждания), всяка от които, при наличие на допълнителните съставомерни признаци, съставлява самостоятелно основание за ангажиране на отговорност. Не приел и тезата за противоречия между АУАН и НП. Приел, че не е налице разминаване между описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, като в атакуваното наказателно постановление не са въведени нови фактически твърдения, които да не са били предявени с АУАН. От подробно изложените в АУАН и НП фактически констатации не била налице неяснота по въпроса - кое е задълженото лице, респективно - кое е лицето, нарушило забраната на чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО. Задължено лице по цитираната норма е З. „ЦКБ ЖИВОТ“ ЕАД и само то може да бъде извършител на нарушението, а допустител в случая е представляващият Р. В., действала съвместно с другия представляващ дружеството. Не приел и възражението за неправилно определяне на датата на извършване на нарушението, като обсъдил, че нареждането за покупката е подписано на 23.12.2021 г., но от материалите по преписката се установявало, че сетълментът на сделката (т. е. моментът, в който банковата транзакция е завършена в полза на продавача, а финансовите инструменти преминават в патримониума на купувача) е темпорално отнесен към дата 30.12.2021 г., т. е. тогава е завършен фактическият състав по придобиването и до който момент изпълнителното деяние е достигнало фаза на довършен опит.

По приложението на материалния закон съдът извел, че Р. В., в качеството си на изпълнителен директор на З. „ЦКБ ЖИВОТ“ АД, заедно с прокуриста на дружеството, е подписала съответните документи за сключване на сделка за покупка от страна на З. „ЦКБ ЖИВОТ“ АД на извънборсов пазар на дялове на договорен фонд „Златен лев Индекс 30“, управляван от УД „Златен лев Капитал“ ЕАД, с насрещна страна по сделката УПФ „ЦКБ СИЛА“ АД, управлявано от ПОАД „ЦКБ СИЛА“ АД, в отклонение от забраната на чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО вр. § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подб.

„аа“ от ДР на КСО. Съгласно чл. 177, ал. 2, т. 2, КСО, активите на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания не могат да се придобиват от свързани с пенсионноосигурителното дружество лица. Легална дефиниция на понятието „свързани лица“ се съдържа в разпоредбата на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подб. „аа“ от ДР на КСО - свързани лица са юридически лица, когато те са предприятие майка и/или дъщерни дружества от една и съща група (т.е. всяко предприятие майка, дъщерно дружество и друго дъщерно дружество е свързано с останалите). Съгласно § 1, ал. 2, т. 4а от ДР на КСО, „Предприятие майка“ е юридическо лице, което упражнява контрол спрямо едно или повече дружества (дъщерни дружества). Съгласно § 1, ал. 2, т. 4б от ДР на КСО, „Дъщерно дружество“ е юридическо лице, контролирано от друго юридическо лице (предприятие майка); юридическите лица, които са дъщерни на дъщерното дружество, също се смятат за дъщерни дружества на предприятието майка, а съгласно § 1, ал. 2, т. 4, буква „а“ от ДР на КСО „Контрол“ е налице, когато определено физическо или юридическо лице (контролиращия), може да упражнява пряко и/или непряко повече от половината от гласовете в общото събрание на юридическото лице. В този смисъл съдът извел, че към 30.12.2021 г. З. „ЦКБ ЖИВОТ“ АД и ПОАД „Ц. СИЛА“ са дъщерни дружества на „ЦКБ ГРУП“ ЕАД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4б от ДР на КСО, поради което посочените дружества са свързани лица, по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подб. „аа“ от ДР на КСО. Съдът приел още, че е налице годин субект на отговорност. Посочил, че юридическите лица не формират воля и в този смисъл те действат чрез законните си представители, в случая – жалбоподателя В. и прокуриста. Същите, подписвайки съответните документи за покупка на финансови инструменти на извънборсов пазар, са реализирали състав на вмененото нарушение.

Съдът приел още, че нарушението не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Посочил, че нарушението е от т. нар. „нарушения на просто извършване“ или „формални нарушения“. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в КСО задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат

По размера на санкцията посочил, че съгласно нормата на чл. 351, ал. 1, т. 3 КСО, за нарушение на чл. 177 КСО, на физически лица се налага глоба от 3 000 до 40 000 лева. Санкцията е наложена в предвидения в закона минимум, поради което съдът не може да я измени.

Така мотивиран, приел, че НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Настоящият състав на съда намира, че решението е неправилно, като същото е постановено при противоречиви мотиви и в противоречие с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО съдържа забрана за придобиване на активи на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания от свързани с пенсионноосигурителното дружество лица. Съгласно дефиницията на § 1, ал. 2, т. 3, б. "а", подб. "аа" от ДР на КСО, "свързани лица" са юридическите лица, за които е изпълнено някое от следните условия - те са предприятие майка и/или дъщерни дружества от една и съща група - всяко

предприятие майка, дъщерно дружество и друго дъщерно дружество е свързано с останалите.

От обективна страна е безспорно установено, че към датата на твърдяното нарушение - 30.12.2021 г., жалбоподателката има качеството на изпълнителен директор и представляващ З. Ц. „ЖИВОТ“ АД. Към посочената дата „ЦКБ ГРУП“ ЕАД осъществява контрол върху З. Ц. „ЖИВОТ“ АД и ПОАД " ЦКБ СИЛА" АД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4, буква "а" от ДР на КСО, тъй като упражнява пряко и непряко повече от половината от гласовете в общите събрания на двете. Несъмнено е и няма спор, че З. Ц. „ЖИВОТ“ АД и ПОАД "ЦКБ СИЛА" АД са дъщерни дружества на "ЦКБ ГРУП" ЕАД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4б от ДР на КСО, съответно посочените дружества се явяват свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. "а", подбуква "аа" от ДР на КСО. Доколкото в проведеното производство е установена свързаност между дружествата при покупката на дяловете на договорния фонд, е налице нарушение на нормата на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО.

Съдът обаче намира, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които съществено са накърнили правото на защита на наказаното лице и са довели до невъзможността му да реализира напълно защитата си, което не е установено от въззивния съд, съответно е довело до неправилно приложение на закона в атакуваното решение.

Началото на административно-наказателното производство се поставя с акта за установяване на административно нарушение, с който се вменява на лицето съответното нарушение, както следва: твърдение за извършено конкретно деяние / действие/бездействие/, че конкретен правен субект е осъществил виновно административно нарушение, с което се сезира и наказващият орган. С този акт се повдига обвинението, а и се сезира наказващия орган, закрепват се елементите на нарушението от обективна и субективна страна, както и се определя предметът на доказване.

В процесния случай АНО е допуснал съществено процесуално нарушение на императивните изисквания, като съществено е изменил изпълнителното деяние, за което е повдигнато административнонаказателно обвинение на жалбоподателя с АУАН в издаденото въз основа на него НП. Така допуснатото процесуално нарушение по недопустим начин е ограничило правото на защита на жалбоподателката, като я е поставило в положение на липса на яснота относно това кое нейно действие или бездействие са квалифицирани като нарушение на разпоредбата на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО, вр. § 1, ал. 2, т. 3, б. "а", подбуква "аа" от ДР на КСО.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателката е ангажирана за нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО, който състав въвежда забрана активи на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания, да се придобиват от ясно разграничени субекти, в това число и свързани с пенсионноосигурителното дружество лица.

С АУАН на лицето е вменено следното деяние, квалифицирано като нарушение на чл. 177, ал.2, т.2 от КСО – Р. В., в качеството си на изпълнителен директор на З. „ЦКБ ЖИВОТ“ АД, съвместно с прокуриста на дружеството, е извършила съответните действия за покупка на дяловете на

договорен фонд „Златен лев Индекс 30“, управляван от „Златен лев Капитал“. При ангажиране отговорността на жалбоподателя с НП, контролният орган обаче е надхвърлил правомощията си по чл. 53, ал. 2 ЗАНН и е наложил административно наказание "глоба" на жалбоподателката по факти, по които не са ѝ вменени с АУАН, същата не се е защитавала и се е запознала с тях, а е узнала едва при получаване на наказателното постановление. Както бе посочено, в обстоятелствената част на акта изрично е упоменато, че с подписването на съответните документи за сключване на сделката за покупка, жалбоподателката е осъществила нарушение на разпоредбите на КСО. Актосъставителят надлежно е описал, че жалбоподателката е осъществила така вмененото ѝ нарушение, чрез конкретни действия от нейна страна, които обаче са били в разрез с разпоредбата на чл. 177, ал. 2 КСО и забраната, която тя въвежда. Така повдигнатото обвинение на жалбоподателката е съществено изменено от наказващия орган, доколкото в наказателното постановление, се твърди, че отговорността на жалбоподателката се ангажира за това, че същата - с бездействието си, изразило се в това, че при подаване на документите, свързани със закупуването и придобиването на извънборсов пазар на дялове, не е поставила като условие пред ИП да не се сключват сделки със свързани лица и по този начин е осъществила нарушение на чл. 177, ал.2, т.2 от КСО. С АУАН е повдигнато обвинение за извършено действие, а с НП за допустителство чрез бездействие, с което се променят освен описанието на деянието, и формата на осъществяването му – чрез допустителство, а и вида му – чрез бездействие.

В тази връзка, основателни се явяват изложените в касационната жалба твърдения, че е налице вътрешно противоречие и в мотивите на потвърдителното решение, доколкото съдът е пренебрегнал така установените несъответствия и е изложил противоречиви мотиви по отношение на вида на деянието, неговото конкретно описание и начин на осъществяване.

Горното съдът приема, че води до извод, че АНО е надхвърлил своите правомощия и е въвел изцяло нови фактически действия /в случая бездействие/ в отговорност на жалбоподателката, които квалифицирал със същата правна квалификация. Поведението, вменено на жалбоподателя и въздигнато в административно нарушение, за което е ангажирана отговорността ѝ с обжалваното НП, освен че не съответства на деянието, за което е съставен АУАН, но и поставя жалбоподателката в ситуация, в която следва да се защитава срещу ново обвинение, с което се запознава едва при получаване на обжалваното НП.

Последното е довело и до изменение на формата на вина на вмененото деяние. Във връзка със субективната страна на нарушението, изразяващо се в допустителство, като форма на "съучастност", съгласно правната теория и съдебна практика "допустителството" се характеризира с това, че едно физическо лице допуска извършването или довършването на нарушение от едно друго лице /физическо или юридическо/, като допустителят, макар и да има възможност и да е длъжен да попречи на извършването на нарушението, същият не предприема нужните действия. От горното съдът приема, че следва, че допустителството е възможно да бъде извършено само умишлено,

но не и при непредпазлива форма на вината /небрежност/, както е посочено в обжалваното НП. Това по дефиниция се отнася и за всички формални нарушения /каквото е настоящото/, които могат да бъдат извършени само при умишлена форма на вината, но не и при небрежност.

В този смисъл с издаването на наказателното постановление, наказващият орган променя съществено обстоятелствата, приемайки, че е извършено нарушение от жалбоподателката чрез "допустителство", каквото изпълнително деяние по никакъв начин не е посочено в АУАН.

В санкционната разпоредбата на чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО, изрично е предвидено, че се наказва и допустителството, в съответствие с чл. 10 ЗАНН, като ангажирането на отговорността на другото лице – явяващо се извършител на нарушението, не е част от състава на същото, но следва задължително при ангажиране на отговорност на физическо лице да се докаже несъмнено неговото виновно поведение. Предвид приетите от СРС доказателства, съдът приема за доказано, че към момента на подписване на документите по сделката – 23.12.2021г. , Р. В. не е знаела кои са съконтрагентите, от които реално придобива дялове. С оглед на това и установеното незнание на жалбоподателката за страните по сключената сделка, е налице липса на субективната съставомерност на нарушението. Съдът приема, че именно поради това, наказващият орган е изменил описанието на изпълнителното деяние и неговата форма при издаване на НП, което както съдът посочи, е недопустимо.

Едва в наказателното постановление за първи път се внася елемент от субективната страна на деянието, а именно форма на вина, на твърдяното за осъществено от жалбоподателката нарушение. Наказващият орган приема, че жалбоподателката е действал виновно, при условията на непредпазливост – небрежност. Първо, не е допустимо да се въвежда елемент от състава на нарушението за първи път едва с наказателното постановление. На следващо място, не се държи сметка за това, че "допустителство" в теорията и практиката е прието, че се осъществява "съзнателно", т. е. деецът действа умишлено, а не в условията на непредпазливост.

Посочените пропуски, неясноти, несъответствия и взаимно изключващи се правни изводи, допуснати при ангажиране отговорността на жалбоподателя, неустановени от СРС, са от такова естество, че не биха могли да бъдат отстранени в съдебното производство, а по своя характер са съществени, доколкото наказаното лице е поставено в ситуация, в която не би могло да разбере нито фактите, по които следва да се защитава, нито правната квалификация на деянието, от която пък се извеждат елементите от обективна и субективна страна на нарушението.

С оглед на това, оспореното решение следва да бъде отменено и вместо него следва да бъде постановено решение, с което обжалваното НП следва да бъде отменено, като незаконосъобразно – постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на лицето, чиято отговорност е ангажирана.

Разноски от касатора не са претендирани, поради което не се дължи присъждането им.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1642 от 07.04.2023г. по НАХД № 20221110213447/2022г. на СРС, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Р-10-216/21.09.2022г. а Заместник председателя на КФН , с което на Р. В. на основание чл. 351 ,ал.1, т.3 от КСО е наложено административно наказание глоба в размер от 3 000 лева за нарушение на чл. 177, ал.2, т.2 , във връзка с §1, ал.2, т. 3, б. „а“, подб. „аа“ от ДР на КСО.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: